

mæssig udnyttelse af uddannelsessøgende ved lovgivning foranstaltet afskaffet inden for en kortere årrække og erstattes af uddannelse på fagskoler i forbindelse med erhvervspraktik. Indtil da henvises til § 7.

Individuelt studieprogram vil bl. a. kunne godkendes for personer, hvis uddannelse ikke kan foregå inden for en bestemt eksisterende uddannelsesinstitutions rammer, f. eks. personer, der driver tværfaglige studier, eller for hvem videregående studier kræver erhvervelse af kundskaber i støttefag, som kun kan opnås ved en midlertidig ændring i tilhørsforholdet til uddannelsesinstitution. Om muligt bør godkendelse af individuelt studieprogram foretages i samråd med lærere ved de institutioner, hvis fagområde har nærmest forbindelse med studieprogrammet.

Anvendelsen af bestemmelsen bør ikke begrænses til de nævnte eksempler, men udstrækkes til andre forhold af lignende karakter også for uddannelse på et mindre avanceret niveau. Endelig kan bestemmelsen anvendes ved kunstnerisk uddannelse og ved en fortsat uddannelse på en undervisningsinstitution efter nominel afslutning af uddannelse, hvis kandidatstipendium eller lignende ikke kan opnås.

Stk. 2. Så længe undervisningspligten ophører inden det fyldte 15. år, sikres lovens formål kun gennem nævnte foranstaltninger.

Til § 3.

Ved større uddannelsesinstitutioner skal uddannelsesråd nedsættes for mindre afdelinger af disse, helst for enkelte uddannelsesretninger eller grupper af nærtbeslægtede uddannelsesretninger.

Til § 4.

Afgørelse af, hvorvidt en uddannelsessøgende er støtteberettiget eller ikke, foregår ud fra en vurdering af, hvorvidt den pågældende udfører det for uddannelse nødvendige arbejde. Der tilstræbes en realistisk vurdering af de gældende studieplaner ved fastsættelsen af normalstudietiden.

Hvis det er nødvendigt af hensyn til afslutnings-

terminer, rundes støtteperioden, jfr. stk. 2, op til et helt antal år eller halvår.

Til § 5.

Det ligelige fordelingsprincip blandt de uddannelsessøgende anses for det socialt mest rimelige.

Støtten betragtes som et personligt tilskud til den uddannelsessøgende, og der tages derfor intet hensyn til ægteskabelig stilling eller lignende.

Udgifter i forbindelse med forsørgerpligt over for den uddannelsessøgendes børn anses for et generelt problem for forældre med lav indkomst og ønskes dækket gennem lovgivning om forhøjet børnetilskud til sådanne.

Endvidere ønskes bortfald af studieafgifter, f. eks. på private seminarier.

Uddannelsesstøttens størrelse, jfr. stk. 3, er fastsat i overensstemmelse med forbrugsundersøgelser blandt uddannelsessøgende, som refereret i betænkning nr. 506, 1968, vedrørende økonomisk støtte til unge under uddannelse.

Det i stk. 4 omhandlede særpristal skal tage hensyn til, at de uddannelsessøgendes forbrug har en anden sammensætning end befolkningsgennemsnittets, og at prisudviklingen på en vare, som indgår i de uddannelsessøgendes forbrug, ikke nødvendigvis er den samme som den tilsvarende vares prisudvikling for gennemsnitsbefolkningen. Dette gælder således boligudgiften.

Til § 6.

At støtten udbetales til fri rådighed vil sige, at reglerne i myndighedslovens § 39 og § 40 (at forældremyndigheden for den mellem 15-18 årige, og værgen med pupilautoriteternes samtykke for den 18-21 årige, kan fratage rådighedsretten) ikke gælder for uddannelsesstøtte.

Udbetalingen sker i månedlige rater og påbegyndes samtidig med uddannelsen.

Til § 7.

Det tilstræbes, at fradraget i uddannelsesstøtten tidsmæssigt foretages så tæt som muligt på den skete indtjening. Er denne af længere varighed, foretages fradraget løbende.